

Tóth László

A TOJÁS. HOMMAGE À MICHAUX

1. Ha a semmi...

Ha a semmi van,
úgy a nincs sincs.
Jeges éj tüze fűti
didergésed.
Ami távol,
közelebb nem is lehetne.
Elfogytak a lótetemek.
Mi lesz, ha háború
lesz

2. Amikor a léttelen...

amikor a léttelen
nem-létéből kifarol
a létbe
szövetséget köt istennel
ajkán megtelepszik egy angyal
és felbúg ott hangtalan

S

fogódzókat keresel
visszacsúszol az előtted levőbe

3. Ébred benned...

Ébred benned a nézés
Egy sugár esik rád
Elvakít
Mindennek emlékezetből adsz
formát színt

Tökéletes csak a karikatúra

4. Azután

Az arc átrágja magát
az üvegen
A túloldaltól tekint vissza
azután

Homok mindkét oldalon
kvarckristályok tengere
Időtlen magunkba-süppedés

5. A sirály kirántja...

A sirály kirántja magát
az acetilénkék térből
A föld kergén forog
a semmi tengelyén

Az űrből
akár egy elszabadult szemgolyó

Mindent lát
de semmit sem ért

6. *Érését hordja...*

„Ha nincs nap, tudj megérni a jégben!”
(H. M., Juhász Katalin fordításában)

Érését hordja magában minden.
Szikrát vet a vízhat,
Hérakleitosz didereg,
összébb húzza magát,
kétszer... mindössze kétszer
motyogja

Az idő nincs tekintettel
az időre

Új Forrás, 2018/7.